

THE LOGIC OF ARCHITECTURE

Mitchell, William J.

Ο συγγραφέας έχει ως κεντρικό θέμα ότι στην αρχιτεκτονική μπορείς να εξηγήσεις τις μορφές σου μέσα απο μια μορφή γλώσσας δηλαδή σαν μια γλώσσα που έχει τη δομή της το νόημα της και τους κανόνες της. Δεν το εννοεί μεταφορικά αλλά κυριολεκτικά ότι η αρχιτεκτονική όπως τις γλώσσες μπορεί να αναλυθεί με γραμματικούς όρους

Αρχικά ο συγγραφέας εξηγά ότι η αρχιτεκτονική είναι ένα είδος γλώσσας σχεδίασης που όπως μια κανονική γλώσσα δίνει την δυνατότητα να παραγωγής και κατανόηση προτάσεων έτσι και η αρχιτεκτονική γλώσσα επιτρέπει την παραγωγή και κατανόηση αρχιτεκτονικών προτάσεων. Απλά η διαφορά είναι ότι η αρχιτεκτονική γλώσσα έχει ως λεξιλόγιο τις δοκούς, τα υποστηλώματα και τους τοίχους και η σύνταξη της συνδιάζει αυτά τα στοιχεία. Η σημασία αυτής της γλώσσας αποοδίδει νόημα στις συνθέσεις και ακολουθεί κανόνες για να εφαρμόζεται στον πραγματικό κόσμο

Η σύνταξη που μπαίνουν οι μορφές αφορούν τη δομή και τους κανόνες με τους οποίους οργανώνονται τα αρχιτεκτονικά στοιχεία. Για παράδειγμα η συμμετρία και οι άξονες, η ιεραρχία των χώρων και κάποια μοτίβα ή ρυθμοί. Η σύνταξη στην αρχιτεκτονική είναι όπως την γραμματική στη γλώσσα.

Ακόμη γράφει για το νόημα των μορφών και πως αποκτά σημασία η λειτουργία τους. Δηλαδή ένα σύνολο στοιχείων μεταδίνει τη χρήση που θα έχει ο χώρος. Ο συγγραφέας προσθέτει ότι η σημασία που αποκτούν οι συνθέσεις εξαρτάται από τα άτομα που την βλέπουν και απο το περιβάλλον γύρω της.

Έπειτα ασχολείται με το πως χρησιμοποιείται η αρχιτεκτονική μορφή και πως γίνεται αντιληπτή. Δηλαδή πως μπορεί να αλλάξει η χρήση κάποιας σύνθεσης αλλά να παραμείνει ίδια η μορφή της και να επιρρεάσει το νόημα της.

Στη συνέχεια ο συγγραφέας εισάγει μια θεωρία που λειτουργεί ως εργαλείο για τη δημιουργία μορφών με βάση κάποιους κανόνες. Όπως στη γλώσσα υπάρχουν κανόνες για να σχηματίσουμε λέξεις και προτάσεις, έτσι και γραμματική της αρχιτεκτονικής υπάρχουν κανόνες που παράγουν τις αρχιτεκτονικές μορφές.

Βρίσκω αρκετά ενδιαφέρον την προσέγγιση του συγγραφέα σε αυτο το κεφάλαιο του βιβλίου για τη γλώσσα της αρχιτεκτονικής και συμφωνώ ειδικά με το κομμάτι που σχολιάζει το νόημα που αποκτά μια σύνθεση με βάση τον συνδιασμό των στοιχείων της. Αυτό δίνει και το βασικό κομμάτι της γλώσσας που σχολιάζει που είναι οτι μέσα απο τα στοιχεία μπορεί κάποιος να παράξει και να κατανοήσει προτάσεις. Για παράδειγμα μια κεντρική είσοδος με μεγάλα σκαλιά και κιονοστοιχία δηλώνει κάποιο σημαντικό

δημόσιο κτίριο. Ο τρόπος που παρουσιάζει την αρχιτεκτονική είναι μια πολύ ωραία προσέγγιση και ίσως μια στοχευμένη παρομοίωση που περιγράφει τέλεια την ικανότητα που προσφέρει η αρχιτεκτονική για μετάδοση ιδεών.